

ČITATELJI! Prosim, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebuje list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 132 — Štev. 132 (Telephone: CHelsea 3-1242)

NEW YORK, MONDAY, JULY 6, 1942 — PONEDELJEK, 6. JULIJA, 1942

VOLUME L — LETNIK L

VSI ne moremo iti na bojišče se vojskovati proti sovražniku osebne svobode; — VSAK pa lahko pomaga pobiti sovražnika, ako kupuje WAB BONDE in ZNAMKE redno.

VSA NEMŠKA SILA PROTI RUSIJI

VSE KAŽE, DA HOČE HITLER S SEDANJO OFENZIVO V RUSIJI DOSEČI ODLOČITEV V RUSIJI IN ZA VSAKO CENO PRITI DO PETROLEJA NA KAVKAZU, ALI PA PRIZNATI, DA JE RUSKA STENA PREMOČNA, DA BI JO MOGEL PREBITI.

V PREDELU PROTI KURSKU, severno od Harkova je Hitler vrget velikansko armado, ki je silnejša, kot pa je ruska, ki ji stoji nasproti. Rusi so se sicer nekoliko umaknili, toda se trdovratno vstavljajo in povzročajo Nemcem velikanske izgube na moštvo in na orožju.

V teh bojih pridejo posebno v poštev tanki in aeroplani. Prejšnji teden so Rusi izstrelili 380 nemških aeroplanov, sami pa so jih izgubili 187.

PRI BELGORODU so se nemški tanki zarili v rusko črto in so v teku boji s tanki in infanterijo. Nemška armada pri Belgorodu se skuša z obkoljevalno taktiko zvezati z drugo nemško armado, ki se bije pri Kursku.

Kot pravi "Rdeča zvezda", so Rusi pri Kursku, severno od Belgoroda, odbili vse nemške napade. Na nekem prostoru je bilo uničenih 25 nemških tankov. Pri vsem tem pa so se Rusi nekoliko umaknili.

Nemško vrhovno poveljstvo pravi, da so prednji nemški oddelki prebili rusko črto med Kurskom in Harkovom in so dospeli do Dona. Nemški listi pravijo, da se je sedaj pričela dolgo pričakovana velika ofenziva.

Nemška ofenziva pri Kalininu je bila vstavljena. Štirje nemški infanterijski bataljoni, ki so napadli neko močno rusko postojanko, so bili uničeni. Včeraj so Nemci navzlic dežju neprestano napadali in marsikatera vas je bila zavzeta, pa zopet izgubljena.

Na južni fronti se jasno vidi, da hočejo Nemci za vsako ceno prebiti rusko črto in na obeh straneh se bore močne armade. Na fronti pred Kurskom so Nemci poslali v boj nad 1000 tankov. Ofenzivo so pričeli s štirimi tanki, petimi infanterijskimi in dvema motoriziranimi divizijama.

Nemci pa imajo v teh bojih tako velike izgube, da so bile na fronto poslane čete iz druge bojne črte, da so mogle zdržati silovite ruske protinapade. Z veliko premočjo na moštvo in orožju pa so Nemci vendarle napredovali.

S svojo taktiko skuša maršal Timošenko zavlačevati glavno bitko s tem, da bo vdarno silo nemške armade oslabil. Nemci se boje, da bodo zavezniki pričeli drugo ofenzivo na zapadu in hočejo čimprej doseči kak večji uspeh v Rusiji.

Zadnje dni pa so Nemci izgubili več vojakov, več tankov in aeroplanov, kot kadarkoli poprej v sedanji vojni.

Pri Volčansku so Nemci vdarili z veliko silo. Najprej so strmoglavi bombardirali postojanke, nato pa je naskočilo 200 tankov. Rusi pa so črto vzdržali in so z napadom v bok nemške armade prisilili Nemce, da so se iz neke vasi umaknili.

Četudi na jugozapadni fronti Nemci še niso vzeli nobene važnejše postojanke, vendar je položaj jako resen, odkar so pričeli ofenzivo tudi Kursku, Belgorodu in Volčanskem. Nemci najbrže hočejo zavzeti Stariji Oskol na reki Oskol, 80 milj jugovzhodno od Kurska, ter Noviji Oskol, 60 milj severovzhodno od Belgoroda, nato pa korakati proti Voronežu, ki je važna križišče železnice in cesti, ki spadajo osrednjo Rusijo z južno.

Iz Slovenije

"Frankfurter Zeitung" pri naša članek z naslovom:

SPODNJA ŠTAJERSKA

v katerem med drugim piše:

"Kdor potuje iz Grada v Maribor ob Dravi, se lahko vidi sledove vojne in Spodnja Štajerska je kakor Južna Kranjska v resnici še vedno okupirano ozemlje. Dežela spada pod jurisdikcijo načelnika civilne uprave okupacijskih oblasti v Spodnji Štajerski. Vendar za potovanje čez mejo ni več nobenih ovir. Mnogo stvari je še, ki jih je treba reorganizirati; tu še vedno vlada prehodno stanje. Tako kot v Kranjski se tudi v Južni Štajerski organizira gospodarstvo in prehrana. Priključevanje Spodnje Štajerske v gospodarsko skupnost Rajha je v mogočem napredovalo. Po novih u-

radih za gospodarstvo in prehrano so nastavljeni uradniki, katerih materinski jezik je nemščina. Trije uradi urejajo plače in pod njihovo upravo so v tem oziru Maribor, Celje, Ptuj in Brežice in druga mesta. Plaćevanje dolgov je kmetom olajšano s tem, da je bil uveden nov denar, Reichsmark in s tem, da so bile dvignjene cene. Začelo se je z deli za zboljšanje zemljišča v Ptuju. Za dobivanje električne struje se bo v bodoče uporabila reka Drava in obstoja upanje, da se bo na ta način pridobivalo dva in pol milijona kilovatov."

(J. I. C.)

INVESTIRAJTE V AMERIKO
KUPUJTE
UNITED STATES WAR SAVINGS
BONDS in STAMPS

Nacijsko delovanje v Ameriki

V detroitskem sodnem procesu proti Max Stephanu, ki je obtožen izdajstva, ker je pomagal iz Kanade pobegle- mu nemškemu vojnemu ujetniku, Peter Krugu, kateri se je pritepel v Detroit, je bilo tekom obravnave opaziti, da najbrž obstoja v Ameriki tajna podzemna nacistična organizacija.

Krug, ki je bil glavna priča proti svojemu dobrotniku Stephanu, kateri mu je dal obleko, žganja in celo denar za poset javne hiše, je z usmevom pričal proti njemu, ko pa je bil vprašan po sodišču, naj pove kako mu je bilo mogoče brez kakšne pomoči priti iz Detroita v Chicago in od tam v New York ter potem v Texas, kjer je bil končno prijet, je o tem trdovratno molčal.

Kadar je Krug moral odgovoriti na vprašanja glede njegovega kretanja po Ameriki, je rekel, da je to militariistična tajnost. Sploh se je na sodišču obnašal tako oholo in samozavestno ter objestno, kakor da imajo naciji Ameriko že v pesti. Vse njegovo izražanje in obnašanje je dišalo po naukih Mein Kampfa in to v toliki meri, da se je zdel kakor kreatura z drugega sveta, ki je Američanu docela tuja.

Glede Maxa Stephana se je Krugu zdelo bedasto, da je sploh vredno z njim zgubljati čas po sodišču, najneumnejši del procedure pa se mu je videla porota. Mož je padel v past in naj ga bo torej konec — tako se napravi na nemškem, — kdo bi se več brigal zanj! Za njega samega njegov hči do brotnik sploh ni imel več pomena — ali oni drugi v Chicagu in v New Yorku pa so imeli še vrednoto in pomen, zato jih je tudi skrbno štetil z odgovori, da je bilo njegovo kretanje po Ameriki vojaška tajnost. Ko ga je sodnik vprašal, če je bil tudi njegov obisk v javni hiši vojaška tajnost, je Krug nad njim vzroji rekoč, da nima sodišče dovolj spoštovanje do velike nemške armade in do njegovega čina v nemški zračni sili. — To jasno kaže, da naci- jev se ne da spreobrniti.

BETHLEHEM CO. DOLŽI NEKATERE DELAVCE OVIRANJA PRODUKCIJE

Bethlehem Steel Co., v Lackawanni, N. Y., je dala poročilo, da je okrog 200 delavcev od organizacije CIO pustilo delo v protestni stavki, katere je baje omejila produkcijo jekla za toliko dni, v kolikor je istega treba za zgradnjo ene ladje na dan. Skupine delavcev so pustile delo ali sploh niso prišle na delo zato, ker se je uposlilo štiri delavce, ki niso bili člani United Steel Workers of America.

Stavkajoči oddelki delavcev, je dejal upravitelj, je izdeloval tretjino litega železa iz šestih plavžev. Unijski uradniki niso bili na licu mesta, da bi lahko poročali od njih strani.

Kuhinjski odpadki masti se bodo vračali v drugačni obliki

Razni odpadki masti, katere se zdaj zbira po celi deželi, se bodo vrnili v uporabo v ameriških domovih v obliki čevljev, obleke, posode, pisalnega papirja, itd. Namen zbiranja odpadkov masti je predvsem izdelovanje glicerina, katerega uporabljajo pri izdelavi streliva. Količina glicerina v maščobi pa je primeroma majhna, zato je največja dobava istega potom izdelovanja mila, ker glicerina se navadno producira zaeno z milom. Ker je izdelovanje mila takorekoč neobhodno potrebno za priloževanje glicerina v najmanj 14 velikih industrijah, nam radi tega mila najbrž ne bo manjkalo.

Zračna oklopnjača na poliskusnem poletu

V Baltimoreu so napravili poliskusni polet z veliko sedemdesetonsko zračno vojno ladjo,

Mars. Ta Glen L. Martinova zračna ladja, ki je največja na svetu, je v tridesetminutnem poiskusnem poletu pokazala, da bo načrt za rabo sličnih zračnih vojaških ladij uspešen, vzlic dejstvu, da se je prvi poiskus, v decembru 1941, slabo obnesel.

Poiskusnemu poletu velike zračne ladje Mars, ki je plula preko Chesapeake Bay, je sledilo opazovalno amfibijsko letalo, dočim so jo z vode opazovali načrtni inženir Glen L. Martin, brigadir James H. Doolittle, ki je vodil zračno bombno ekspedicijo nad Tokio in razni drugi mornariški častniki. Posadka na poiskusnem poletu je štela 16 moč in Wm. K. Ebel je bil glavni pilot na tej poiskusni vožnji.

Mehika bo plačala oljnim magnatom

Mehiško zunanje ministrstvo je naznanilo, da bo Mehika plačala \$7,998,663, ali eno tretjino vrednosti cene lastnine ameriških oljnih družb, zasežene po mehiški vladi leta 1938.

Ameriško-mehiška komisija je ocenila to lastnino na 24 milijonov dolarjev vrednosti v dogovoru objavljenem v zadnjem aprilu, toda niti mehiška, niti ameriška vlada nista odobrili ocenitve. Oljne družbe same zavračajo to oceno, ker smatrajo, da je vrednost njih lastnine v Mehiki veliko večja.

Določba mehiškega vrhovnega sodišča, ki je odprla možnost povrnitve lastnine ameriškim družbam Mercedes in Titania vzbuja domnevo, da ima v tej tri leta stari zadevi oprava vojno stališče, ki ga zavzemata obe državi.

Rommelova armada se umika

Že peti dan se bije vroča bitka okoli El Alameina; razbitih je bilo že več nemških tankov in Nemci so se na mnogih krajih morali umakniti.

Največja izguba za Nemce je gorska veriga južno od El Alameina, od koder je feldmaršal Rommel pregnal Angleže pred nekaj dnevi. Ko je zavzel to gorovje, je rekel feldmaršal Rommel, da je zdrobil angleško obrambno črto.

Nikakor pa sedaj še ni mogoče pričakovati, da bo Rommel prenehal z napadi, temveč bo skušal prebiti angleško črto, ali pa se bo razbila njegova armada. Rommel je prejel naravnost od Hitlerja povelje, da mora zmagati ali umreti.

Angleški aeroplani so včeraj ves dan in vso noč bombardirali letališča in transportne črte okoli El Dabe in Bengazija. Med Gambutom in Sidi Barranijem je bilo uničenih najmanj 50 nemških trukov z vojniki. Izstreljenih je bilo 5 Messerschmidtov, trije Junkerji in en italijanski Macchi-202.

Sinoči so nemški aeroplani bombardirali Alkesandrijo in Sueski kanal, angleški aeroplani pa so izstrelili 5 osiških bombnikov.

V bojih na kopnem so se najbolj izkazali Novozelanci, ki so naskočili Nemce z bajoneti ter so pripeljali v ozadje več sto nemških ujetnikov, nato pa so se vrnili in so zopet z bajoneti napadli italijansko divizijo in jo razbili.

Nad bojiščem vlada prava afriška vročina, za katero se feldmaršal Rommel ni zmenil in je pričel svoj veliki napad. Sedaj pa trpi njegova armada velikansko žejo. Novozelanci so tudi zaplenili 40 topov, med njimi nekaj 105-milimetrskih havbič in slovitih 88-milimetrskih protitančnih topov, katere so takoj obrnili in namerili na sovražnika. Kmalu se je podalo moštvo 20 nemških tankov, ki so ravno pridrvili k napadu.

Črnci v vojaških šolah

Poročilo tajnika Stimsona iz Washingtona pravi, da so v mesecu juniju sprejeli v vojaške častniške šole 769 ameriških črncev, ali 172 kandidatov več kot v kateremkoli od prejšnjih mesecev.

Italjanske izgube na Balkanu

Vsi podjarmljeni balkanski narodi se dvigajo proti Nemcem in Italjanom in jim prizadevajo kar največ škode. Albanci so v gorah pobili več tisoč Italjanov.

Na jugoslovansko - albanski meji je bilo nedavno ubitih 4000 Italjanov.

Privatna poročila naznanjajo, da so italjanske oblasti razglasile obsedno stanje po celi Albaniji, kjer je 100,000 italjanskih vojakov. Kot pravi fašistični list Tomori v Tirani, je morala Italija poslati v Albanijo zopet več vojaštva.

Četniki generala Mihajlovića, ki so se morali prejšnji mesec pred močnejšo vojsko umakniti v gore, zopet napadajo

Nemce, Italjane in Bolgare. Nemci so izmed osmih svojih divizij poslali iz Jugoslavije v Rusijo sedem divizij in mesto njih so prišle italjanske in mađarske divizije.

Ob jugoslovansko-grški meji je 5000 upornikov, ki napadajo nemške transporte, ki so namenjeni v Rusijo.

Tudi na Rumunskem se ljudstvo upira proti Nemcem in so v gorah gorilske čete napadle več nemških vlakov.

JUNAŠKA SMRT SLOV. RODOLJUBA

Poroča J. I. C. — New York

V prvih dneh oktobra se je začelo nasilno preseljevanje slovenskega prebivalstva na desnem bregu Save. Četniki so odšli v te kraje na pomoč nesrečnemu prebivalstvu. Med njimi je bil tudi Ivan Majcen, narodni borec, znamenit po svojih junaških delih, zaradi katerih so ga preganjali Lahi in Nemci. Ko so zvedeli da je Ivan Majcen v hiši svojih staršev v Št. Janežu, so hišo ob-

kolili in zahtevali, naj se vda. Majcen je začel nanje streljati in je ubil štiri nemške vojake, sedem pa ranil. Nemci so morali prinesiti metalec min, da so z njim porušili hišo. V ruševinah svoje hiše je ta junak našel smrt. Nemški častnik ga je dal pokopati z vsemi častmi in v svojem nagrobnem govoru ga je svojim vojakom postavil za vzgled hrabrosti in rodoljubnosti.

GAZOLIN ZA DELAVCE V VOJNI INDUSTRIJI

Armada je uvedla nov sistem odmerjanja gasolina pod katerim bo na stotine gasolinskih postaj ob atlantskem obrežju prodajalo gasolin samo delavcem vposljenim v vojni industriji.

Več kot 300 postaj v newyorškem okrožju sodeluje pri tem pod nadzorstvom civilnih uslužbencev armade. Uvedba tega programa je bila potrebna, ker je v severno-vzhodnih državah tpeelo škodo na obratu mnogo tvornic za vojne potrebe zaradi izostajanja delavcev od dela vsled pomanjkanje gasolina.

Položaj je bil posebno kritičen v več tovarnah za izdelovanje letal na Long Islandu. N. Y., kjer se delavci niso mogli voziti na delo, ker niso mo-

gli dobiti gasolina za svoje avte. V državi New Jersey je v eni sami tovarni izostalo od dela iz tega vzroka 400 delavcev v enem tednu. Če se armada odmerjenje gasolina ne obnese, bo morala vlada vzpostaviti posebno transportacijo za te delavce z avto-busi.

Preveč sladkorja

Zbornica države Louisiane je izjavila, da v skladiščih te države ni dovolj prostora za letošnji slačkorni pridelek, zato je apelirala na predsednika Roosevelta, da se odmerjenje sladkorja olajša. Če se tega ne stori, pravi resolucija, bo šlo tisoče ton sladkornega trsa v nič zaradi pomanjkanja skladišnega prostora.

MORNARIŠKI PROSTOVOLJCI PRISEGAJO

12,326 prostovoljcev za vojno mornarico prisega v Washingtonu zvestobo Zdr. državam.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slavica Publishing Company, (A Corporation),
Frank Baker, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and address of above officers: 218 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list na Ameriko in Kanado \$6.—; na pol leta \$3.—
na tist let \$1.50. — Za New York na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.
Za inostranstvo na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 218 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 9-1542

KAKO DELAJO HUNI S SLOVANI

Madžarska vlada se je zelo zvito izmotala iz zadrege, ko je Hitler zahteval od nje armado, da bi bila poslana na rusko fronto, ob istem času pa je tudi rešila svoj problem narodnostnih manjšin.

Madžarsko vrhovno poveljstvo je zbralo armado, ki je sestavljena skoro izključno iz Ukrajincev, Srbov, Slovencev, Rumuncev iz Transilvanije in drugih in jih je poslala na rusko fronto, da služijo za topovsko hrano kot je Hitler zahteval.

Madžarska je iz Karpato-Rusije, ki jo je dobila od Čehoslovaške, iz Transilvanije, Bačke, Banata in Medžimurja, kar je dobila od Jugoslavije, poklicala pod orožje vse moške, ki so bili za vojaščino sposobni in s tem zbrala vojsko 250,000 mož, ki jih je poslala v Rusijo, domače prebivalstvo pa je ostalo doma z izgovorom, da mora biti armada dovolj močna, da odbije kak morebitni rumunski napad, kajti Rumunska še vedno zahteva, da ji je vrnjena Transilvanija.

Polkom, ki so manjšinske nemadžarske narodnosti, poveljujejo madžarski častniki. Med te polke pa so pomešani madžarski rezervni častniki in madžarski vojak, ki pazijo na vojake in skrbijo, da ne dezertirajo.

Madžarski poveljniki pošiljajo te polke v najhujši ogenj in je vsled tega med njimi vedno zelo velika izguba.

Madžarska je po Dunajskem sporazumu pridobila od Rumunske in Jugoslavije dva in pol milijona tuje narodnosti, to je Rumunov in Jugoslovancev in jih sedaj pošilja v smrt, da bo imela tem manj sitnosti z njimi.

Tako danes v Evropi Huni in Tevtoni zatirajo in uničujejo tuje narode, ki jih držijo proti njihovi volji v svojih mejah, in med temi je največ Slovanov.

Jasno je, da se hočejo rešiti tekom vojne vseh tujih narodnosti v svojih mejah, da bodo mogli na mirovni konferenci trditi, da je v njihovih mejah samo narod njihove krvi.

Pa tudi naši slovanski "bratje" Bolgari niso mnogo boljši.

Bolgari pravzaprav niso slovanskega pokoljenja, temveč so Mongoli kot so Madžari, ter jih prištevamo med Slovane samo zato, ker so v deželi, kjer imajo sedaj svojo državo, premagali in podjarinili slovanski narod in so prevzeli njegov jezik.

Sicer smo uverjeni, da bolgarski narod čuti s Slovani, zlasti z Rusi, pa tudi z Jugoslovani, toda vlada jim Kobražan Boris, ki je Nemec in žlahta bivšega nemškega kaiserja.

Bolgari imajo v Jugoslaviji menda tri divizije, ki opravljajo nekako policijsko službo, pa tudi morajo poslati na Hitlerjevo in Nedičovo povelje včasih kako kazenska ekspedicijo proti generalu Mihajloviću.

Bolgari kažejo tudi sovražnosti proti Grški, ki je zaveznica Jugoslavije. Zasedli so nevtralni pas, ki je bil postavljen med Grško in Turčijo v Traciji. Bolgari so pregnali grške civilne oblasti in sami prevzeli upravo pokrajine. Prevzeli so tudi grško železnico in vse carinske urade.

Toda prepričani smo, da je za vse to odgovorna bolgarska vlada in v prvi vrsti kralj Boris, ki je nemške krvi in je poleg tega v sorodu z italijansko kraljevo družino — bolgarski narod pa vsega tega nikakor ne odobrava.

Odstranitev nadulčne železnice v New Yorku

Takojenovi Second Avenue "El" (nadulčna železnica) v New Yorku bo odstranjen in rušilno delo se bo pričelo ta teden, je naznanil občinski predsednik Manhattan Edgar J. Nathan, Jr., ki je tudi dejal, da je kontraktno delo za odstranitev te nadulčne železnice prevzela družba Albert L. Volk Co. Odstranitev mora biti dogotovljena v 90 dneh. Od osmih tekmovalnih družb, je družba Volk ponudila najvišjo ceno za ogrožje železnice in sicer \$133,003.

Pomudimo se malo sami ob sebi

Z velikim naziranjem sem čital "Zapisnik" ki je bil priobčen v "Glasu Naroda". Resnici na ljubo naj rečem, da me je članek, ki je izšel prvi, globoko presunil, v poslednjih člankih se je že kolikor toliko pričakovalo pametnih smeri. Prof. George T. Renner se je pokazal sovražnim našim ljudem in Slovanstvu sploh. Za eno smo mu lahko hvaležni, za njegovo odkritosrečno nasprotje napram našim ljudem in zemlji, na kateri žive in s katero bi bil on pripravljen igrati Sv. Miklavža.

Če premislimo, končno vendar ne bo ravno prof. Renner tisti, ki bi diktiral meje novega sveta. Kar je več važno je to, če bi bilo mnogo več takih profesorjev skritih in bi le pričakovali na ugoden čas nastopa.

Nam, ki smo takorekoč bolj pri tleh, taka novica, ki udari naravnost v obraz, požene kri z vsa silo, a žali Bog, da šele takrat, ko čutimo udarec. Šele ko pade, in pasti mora precej trdo, da nas zdrani. Razvseljivo pa je, kar prihaja na dan, povsod med Slovani, zadnje čase. Za vsakega mora biti zanimivo, ko opazuje, s kako resnostjo se vadijo, kako odbiti udarce in kako rabiti roko pri udarcu ali kadar se udarec pričakuje.

Seveda, glavni namen slovanke sloge v naši novi domovini je, dati vzgled našim slovan-skim bratom in jim dokazati v kakšni zmoti so živeli, in kaj pomeni sloga, v nasprotju s takimi razloženim in uničujočim življenjem, katerega so živeli v preteklosti, kjer se jih je izkoristilo in se jih pripravljalo za končni udarec, ki je padel po razdvojenih Slovanih.

Na drugi strani pa to gibanje nam samim ne bo prav nič škodilo, ker tudi mi tukaj smo precej razdvojeni in če se nam nekoliko posveti po kotih, kjer se drže mišnje, baharije, malomarnost, skopost, napuh, vzvišenost in jamer, ter vse druge komedije, ki nas drže v nekaki odvratnosti, nam bo več v dobro, kot pa v škodo. Če pogledamo na naš manjši krog Slovencev, moramo priznati, da mi sebi in brez strahu, da majhni, kot so Slovenci, so vendar še mnogo preveliki, da bi se jih pogotovo z enim samim Rennerjevim požirkom. Mi moramo imeti zanje v naše ljudi, katerim je dana naloga, da branijo pravico pred krivico.

in če to nalogo določno izpolnijo, potem morajo Slovenci Jugoslovani, Slovani in vsi drugi narodi priti do pravice — drugače naloga izpolnjena ni. Pri tem pa ne smemo prav nič omalovaževati podporo, ki nam jo naši slovanski bratje lahko nudijo.

Ne goljufajmo se — vsak ima po svoje prav — vsakdo misli, da bi po njegovem bilo boljše. Če bi v resnici bilo tako, je odprto vprašanje, vendar pa ima vsakdo pravico do svojega lastnega mnenja in prepričanja, kljub temu pa dajmo tistim, ki se zanimajo in delujejo za to narodno stvar in se nesebično žrtvujejo brez ozira za vse druge, in store kar jim vest velevala, da bo najbolje za narod po njih moči, to da kar so opravičeni — iskreno in nepristransko sodelovanje.

Ne vem, če je kje kakšno slovansko sree, ki najde utehe v sedanji svinjariji, ki se dogaja na svetu, pa če je to v deželi Slovanov ali pa drugje.

Ko slišimo in beremo o vseh teh grozodejstvih, se nam pojavljajo občutki vseh vrst. Kako bi bil zmožen ohraniti hladno kri, ko ti pride na uho, kako se počenja z našimi tam, ko bereš imena krajev, ki so ti tako znani, kot notranost tvoje kuhinje in kjer žive tvoji, ter je tam tebi zibel tvoja in tvojih bratov in sester, v velikih slučajih tvojih lastnih otrok.

Kdo nam more zameriti, če se bojimo za zemljo, kjer hodi utrjena noga moje, tvoje matere ali očeta, ki preživlja zadnje ure svojega življenja v strahu in grozni temi, ki jim zastira vsak pogled v bodočnost. Kdo nam more zameriti, če se togotimo na vrage, ki je uničil domovino naših starišev, bratov in sorodnikov.

Beremo poročila kako Nemci zavejajo in uporabljajo vsa sredstva, da bi speljali naše ljudi in naš narod tam, v njih tabor. Vedoč da naš človek rad poje, se zdaj poslužujejo tega, da mu poskušajo vcepiti v glavo, da če že slovenska pesem tako lepo doni iz kranjskega grla, kako lepo bo šele donela nemška, ali pa slovenska, prikrojena na nemško vižo, kot so rekli stari ljudje.

Ker ne morejo Slovenijo zmeti kar čez noč, so jo dali kar v tri mline. Nekaj jo meljejo Ogri, precej jo poskušajo zmeti za polentno moko in ostala teče po nemških kam-

Orel svobode razširja svoja krila, razganja fašistične sločince, da prinese sopot pravico in svobodo tja, kjer danes vlada robstvo in krivica.

nih. Vse to mletje jih je privelo do tega, da si domišljajo da zdaj imajo le še Gorenjce, ki so ostali od Slovencev in ta oovirk se bo pa sam od sebe raztopil v žrelu Rajha.

Stoj in poslušaj — videl sem novico, da je Hitler pripravljen da odstopi tudi Gorenjsko svojemu tovarišu iz "škornja" v v zameno za vojaško pomoč na ruski fronti, kaj bodo tam počeli, poročilo ne omenja. Ravno tako ne omenja novega orožja, s katerim bodo menda oboženi ti vojak. Menda imajo zdaj take puške v Italiji, da imajo zakrivljene cevi, tako da lahko po italijansko prodira in obenem strelja na sovražnika, ki po rusko beži za njim. Tudi nič ne omenja, po čem bodo prodani nazaj tisti ujetniki, ki ne bodo mogli dosti hitro prodirati. Mihajlovič jih je dal po eno gablino in Rus pa, ki ma gazolino ne manjka, jih bo pa mnogo dal za prazne posode. Kljub temu pa bi bilo že smešno, ko bi ne bilo tako tragično, zakaj vendar je naš narod in njegova zemlja vedno prva, s katero se masi požrtvornost njegovega. Kdorkoli ima čas, ga bo vrag prinesel do Slovenije, da se igra z njo in jo deli, kot nagrado za razna početja, zavratnih elementov. Da, že ti soč let se lomijo požrešni zagoni ob mali granitni čerpi, po kateri žive Slovenci, in naša vera pa mora biti, da ne samo, da se bodo zlomili valovi zatiranja to pot — ampak si bodo polomili zobe do tolike mere, da bo poslej živl naš narod v božjem miru in odlični sed svojega dela, kateremu je bilo preliho toliko nedolžne krvi.

Zdi se, da Slovan to pot res poskuša najti samega sebe, ter je to iskanje resno in pristno.

Zdi se mi, da je vsaka stran pripravljena sodelovati in do-prinesti svoj del žrtvovanja, vsaj v naši novi domovini. Vsaj tako izgleda pri veliki večini voditeljev.

Pri ljudeh samih je pa zanimanje bolj pomanjkljivo in zato mislim, da sta dva vzroka. Prvi vzrok je, da so naši ljudje in menda tako vsi drugi, ki so prišli sem, v deželo, v kateri žive, vzeli resno k srcu in nočejo na novo rahljati teh vezi in jemati kakšnih mogoč-nih neprilik na svojo bodočnost. Prišli so nekako do spoznanja, da je najboljše, če se zanimajo za svoje lastne zadeve, spolnjujejo postavbo in drže jezik za zobmi.

Zato jim ne more nihče zameriti. Vsa ta tri obnašanja so korektna, vendar pa poleg teh poznamo tudi še druge smeri, ki jih ne more nihče obsojati. Pomagati tistemu, ki je v potrebi in sodelovati za splošno dobrobit. Te zadnji dve dejanji, če jih hočemo spre-meniti v dejanje, se strinjajo popolnoma s smerjo dobrega državljanstva, zato, ker smo vsi v enem tabornu in čij vseh je isti, in drugič odgovarjajo človečanskemu čutu, napram svojemu bližnjemu, ki je v tem slučaju naša lastna družina, oče, mati, brat in sestra. Po-leg družine pa vsi drugi, s katerimi imamo krvno bratstvo in druge vezi, ki vežejo vsa ljudstva v takih slučajih. Gre počasi, toda upati je, da

se bo naš človek v gorenjem oziru prepričal, da je kri vendar k r i in ne voda, kar se tiče dobrotelnosti napram rojstnemu kraju. Upati je, da pride Zakrajčkov predlog "da vsak da en dolar, če ne več" do življenja.

Drugi vzrok za pomanjkljivost zanimanja, pa mogoče je v tem, ker je do zdaj tako malo priplopljalo me ljudi. S tem mislim, da je tako malo podo-bnosti prišlo med ljudi in te, ki so prišle, pa le nekako tolmačene ljudem in mešane s kritiko.

(Navadni smrtniki, kot smo mi, bi veliko bolj upoštevali in veliko bolj poskusili zabrati, ko bi se dal vsaj nekaj obrisa, ki bi prikazal glavne smernice, ki se ertajo za Slovanstvo, neko "Magneo karto." Kolikor jaz poznam naše ljudi, je njih cilj čist in odločen, oni hočejo biti to, kar se moramo od njih zahteva. A ko bi se jim pokazalo jasno, da če se udeležijo in ako stvar, za katero se gre in

(Nadaljevanje na 4. str.)

RAD BI IZVEDEL

kje se nahaja MARJA ZOLTAR, roj. Kočvar. Njen naslov sem izgubil in ji ne morem pisati. O njej že nisem slišal od leta 1930, ko se je nahajala v Calgary, Alberta, Canada. — Anton Pochavar Pepperwood, Humboldt County, California.

NAZNANILLO in ZAHVALA

Težka in bridka je izguba, ki nas je zadela, ko nas je za vedno zapustil naš nepoznani soprog in oče

Janez Terček

v nedeljo zjutraj, 28. junija, v 51. letu svoje starosti.

Zavedamo se koliko sočutja in naklonjenosti ste Vi, njegovi in naši prijatelji, izkazali njemu in nam v dolgem času njegove bolemini.

Povrniti Vam ne moremo, zato pa Vam vsem samo iskreno zahvalo za vse.

Angela Terček, soproga;

John, Frank in Edward, sinovi.

North Bergen, N. J., 6. julija, 1942.

NAJ SE OGLASI

JOHN STAUDOHAR, ki se nahaja nekeje v British Columbia, Can. Kdor ve zanj, ali pa če sam bere ta oglas, naj se oglasi na naslov: PETER STAUDOHAR, 253 Irving Avenue, Brooklyn, N. Y.

5 z, 7-1 to 7

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)
RECEPTI VSEH NARODOV
Stane samo \$2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za ona, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čim bolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

218 West 18th Street

New York, N. Y.

VESTE KOMU

POMAGATE...

AKO PRISPEVATE ZA

U. S. O.

Kratka Dnevna Zgodba

VOJSKOVODJA

Vojno ozračje z vsemi posledicami tudi drugod po svetu gre nekaterim ljudem na živce. To izpričuje naslednja vest, objavljena v "Vingienne Societe" in v šalji obliki opisuje novo vrsto človeka, ki je ves zakopan v "zapleteno sedanjost" in "temno bodočnost". Po opisu vidimo, da so te vrste ljudje povsod enaki kot beli belci in tudi njihov vpliv na okolico je povsod enak, povsod so nesani kot stani. To so ljudje raznih poklicev, zasebno pa so vojskovodje in državniški, obnašajo pa se takole:

Na zunaj spoznamo takega zasebnega vojskovodjo po tem da hodi po ulicah s povešeno povejniško glavo, z od samih skrbi nagubanim čelom in povešenimi očmi — kot da šteje kamne po tlaku. Pa jih ne, v svojih mislih premlewa popolnoma drugo vprašanje, taktične, strateške in gospodarske na rave, ki jih vsaj vsak dan rešuje na nov, izvirni način, ker znano je, da je samo tepec trimast v svojih nazorih.

Pojdi enkrat previdno za takim človekom, toda varuj se ga če sta si znana tudi le od daleč, si ob prvem srečanju obsojati, da ga boš moral poslušati ure in ure. Nenadoma dvigne roko do čela in iztegne prst proti nebu — gotovo je v tem trenutku našel novo sredstvo, ki bo zdelo vse tanke in letala.

Ohranja je bledaga, ker noč je slabo prespal, njegove velike skrbi mu jemljejo spanec; kako te se bo vse to izšlo, če na primer blokade Finske na eni strani — Farske otoke za sedelo prvotvoljske čete iz angleške Colombeje — in vlaško brodarje istočasno v Črnem morju in končno dobave bodoče žice iz Alaske po Beringovi ceati na Kamčatko — po vsem tem pa le pride spanec in z njim sanje o generalstabilnih zemljevidih. Samo stvari v resnici ni nikoli videl in ki bi jih tudi brat ne znal.

Po teh strateških razmišljanjih se za inozemstvo poslužuje

je starega šolskega atlasa in za ožjo obrambo domovine zemljevida iz lastnega voznega reda. Zanimarja družino in poklice, ne tekne mu ne jed, ne pijača. Krožnik z juho mu je Sredozemsko morje, po katerem vesla z žlico kot križarka in zalezuje podmornice, ki so mu napodobljene v redkih rezancih. Ko razreže svoj zrezek, mu nož škripa po krožniku in kosteh, kar je podoba trdovratnega odpora, prav tako kakor Maginotova črta, da, da, Maginotova črta — in tedaj je nesrečna družina deležna dolgega predavanja.

V žepu vedno nosi s seboj kosček krede, da vsak čas more spotoma na kak ploč risati svoje načrte. Krog mu pomeni Evropa, z nekaj točkami in črtami je označen položaj armad. Ako bi se mu tedaj kdo približal, bi slišal: Tu stoji Branchis, tam v krilo prihajata Weygand — kako je že prav za prav z njimi?

Sedaj jih je srečno odkril pri hitrem preobratu in se pokaže pravega vojskovodja, ki svoje pravice vidi v vsaki stvari. Z Jožetom se ne pozna osebno. Spoznal sem pa po nje govornih dopisih njegovo srce in dušo. Ima obširno obzorje, usmiljeno srce in sem prepričan, da ako bi bil milijonar, da bi obogatil vsakega, in pa mehko dušo, da se mu smili vse od kraja, je-li usmiljenje vredno ali ne.

Vsaka stvar pa, katero obseva solnce na tem božjem svetu, ima semeno stran in tako jo ima tudi Jože. Samljivo se mu vidi, da le gotovi dopisniki ne napolnijo enkrat na teden list, med tem, ko on, poleg svoje velike zmožnosti, pošlje dopis komaj enkrat na leto, vsaj do predkratkim je bilo tako. Takaj ne drži vzrok, da v enem ali drugem kraju ni zadosti novic. Dobre ideje in zanimivosti, katere so primerne za list in potrebne za čitatelje, so veliko lažje porajati v glavi nadarjenca v bolj majhnem in celo v samotnem kraju, kakor pa v velikem mestu kakor je New York. Zato si po pravici želim, Jože, da si delo malo bolj pravilno razdelimo in si cer bolj na kratko in bolj pogosto.

Ker imam slučajno precej dobro znanstvo pri uredništvu "Glas Naroda" lahko trdim, da je tukaj popolnoma vse v redu, posebno pa kar se tiče ostrega svineca. Ravno nasprotno! Uredništvo, kakor celo osebje lista, se trudi, da v tem kritičnem času obdrži list na nepristranskem principu in v gledu poleg tega, da je kot neodvisni list jako prizadet ob vsaki izgubi umrlega naročnika, v dragini in pomankanju potrebnih za list, katere so nastale radi vojne, zato bi bila ravno tukaj naravnost potreba, da se med prijatelji in čitatelji lista najde kakor sredstvo, da se ga na eni ali drugi način podpre. Posebno v sedanjem času nam je list, kakor je "Glas Naroda" duša naše kulture.

Mogli bi smatrati takega zasebnega vojskovodja za smeš

no figuro, ako ne bi s svojimi nesmiselnimi zastrupljajočimi nedolžnih ljudi in jim jemal mir. V današnjem času je tak človek prava šiba za deželo v resnici nevaren.

Najboljše sredstvo proti takim vojskovodjem je še vedno, da ga povsem hladnokrvno posekaš. Českrivnostno prišepetava, da je to popolnoma vseeno, ker smo tik pred parafiranjem nove zveze med republiko Monako in republiko Andora, med San Marinom in Liechtensteinom in nekdanjim nevarnim Moresnetom. Boste videli kako začudeno bi zijal v vas in obmolnil bo. Sram ga bo, da tega ni vedel pred vami, da bi vam mogel postreči z novico.

OČITEK

Ko sem listal četrtkovno številko "Glas Naroda" sem se začudil, da je na naša kulturna vrata zopet potikal naš prijatelj Jože Zelene.

Z Jožetom se ne pozna osebno. Spoznal sem pa po nje govornih dopisih njegovo srce in dušo. Ima obširno obzorje, usmiljeno srce in sem prepričan, da ako bi bil milijonar, da bi obogatil vsakega, in pa mehko dušo, da se mu smili vse od kraja, je-li usmiljenje vredno ali ne.

Vsaka stvar pa, katero obseva solnce na tem božjem svetu, ima semeno stran in tako jo ima tudi Jože. Samljivo se mu vidi, da le gotovi dopisniki ne napolnijo enkrat na teden list, med tem, ko on, poleg svoje velike zmožnosti, pošlje dopis komaj enkrat na leto, vsaj do predkratkim je bilo tako. Takaj ne drži vzrok, da v enem ali drugem kraju ni zadosti novic. Dobre ideje in zanimivosti, katere so primerne za list in potrebne za čitatelje, so veliko lažje porajati v glavi nadarjenca v bolj majhnem in celo v samotnem kraju, kakor pa v velikem mestu kakor je New York. Zato si po pravici želim, Jože, da si delo malo bolj pravilno razdelimo in si cer bolj na kratko in bolj pogosto.

Ker imam slučajno precej dobro znanstvo pri uredništvu "Glas Naroda" lahko trdim, da je tukaj popolnoma vse v redu, posebno pa kar se tiče ostrega svineca. Ravno nasprotno! Uredništvo, kakor celo osebje lista, se trudi, da v tem kritičnem času obdrži list na nepristranskem principu in v gledu poleg tega, da je kot neodvisni list jako prizadet ob vsaki izgubi umrlega naročnika, v dragini in pomankanju potrebnih za list, katere so nastale radi vojne, zato bi bila ravno tukaj naravnost potreba, da se med prijatelji in čitatelji lista najde kakor sredstvo, da se ga na eni ali drugi način podpre. Posebno v sedanjem času nam je list, kakor je "Glas Naroda" duša naše kulture.

Mogli bi smatrati takega zasebnega vojskovodja za smeš

no figuro, ako ne bi s svojimi nesmiselnimi zastrupljajočimi nedolžnih ljudi in jim jemal mir. V današnjem času je tak človek prava šiba za deželo v resnici nevaren.

Najboljše sredstvo proti takim vojskovodjem je še vedno, da ga povsem hladnokrvno posekaš. Českrivnostno prišepetava, da je to popolnoma vseeno, ker smo tik pred parafiranjem nove zveze med republiko Monako in republiko Andora, med San Marinom in Liechtensteinom in nekdanjim nevarnim Moresnetom. Boste videli kako začudeno bi zijal v vas in obmolnil bo. Sram ga bo, da tega ni vedel pred vami, da bi vam mogel postreči z novico.

Naroda," kateri pa niso, ga pa dosežejo po drugih potih.

Zato je moje mnenje, da je naša prva, sveta in patriotična dolžnost, podpreti in ohraniti pred vsami našimi dober slovenski jst v Ameriki, posebno take, ki nimajo nikakih dohodkov kakor skromno naročnino, katere pa veliko naročnikov redno ne plačujejo.

Ki taki stvari bi po vsej pravici in narodni dolžnosti tudi jugoslovanska vlada v izgnanstvu lahko nekaj prispevala, ker je povsem jasna stvar, da ima denar na razpologo v take namene, posebno ker ji je list povsem na razpologo.

Tukaj mi je prišel na misel dogodek, ki sem ga pred nedavnim časom doživel, in ki bi moral biti za vzgled posebno nam tukaj živim Slovincem. Nasproti ceste, kjer stajam, sem našel prijateljstvo pri mladi ameriški družini ukrajinskega pokolenja, ki se pečejo z gročarijo. Ko sem bil prvič povabljen v njih privatno stanovanje, da se malo pogovorimo o svetovnem položaju, sem zagledal na mizi ukrajinski časopis "Delavski list." Ko vprašam mlado gospodinjico ako zna štati ukrajinski, mi odvrne: "Seveda znam, in tudi moj mož zna; je jako zanimiv list, zato smo naročeni na njega, saj iz njega zveemo več iz rojstnega kraja naših starišev, kakor pa iz angleških listov."

Ko nadalje poizvedemo, koliko list stane na leto, in koliko naročnikov ima, mi prijazno odvrne:

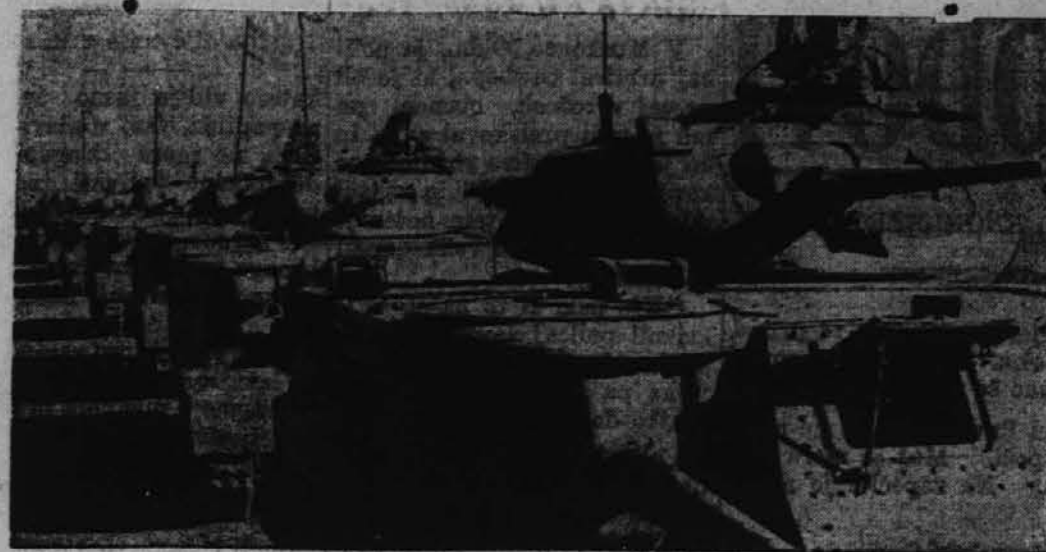
"Pred vojno je bil list v precejšnji finančni stiski, ko se je pa pričela vojna, in ko so Nemci zasedli naše kraje, se je število naročnikov podvojilo in sicer za 9000 naročnikov, tako da sedaj zbirajo 7 krat na teden za \$7.00 na leto in v nedeljski izdaji imamo posebno kartonično prilogo. Povedati pa moram, da smo poleg naročnine še en dolar prostovoljno darovali iz narodnega sočutja."

Ko sem zaslišal to, sem osramočen vpri oči v tla, saj nisem imel popolnoma nič na jeziku, s čemur bi mogel ovenčati svoj narod. Mislim sem si: Saj smo mi Slovenci dobri ljudje. Za vse na svetu odpiramo srce na široko, edino za tisto ne, kar je za nas v resnici življenjskega pomena. Največja naša napaka je, da vsaki katerikoli se čuti malo bolj zmožnega, gleda v prvi vrsti sam na sebe in poskuša gledati narodu preko glave. V takih primerih se mi zdijo kakor mirkoce, ki se z lastnimi rokami grabijo za palce na nogah z namenom, da se vžigajo nad glavo d rugega, kateri so pa v resnici zmožni, pa preveč skopari jo s svojim znanstvom. Kateri so, pa že vedo!

F. R. V.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

AMERIKA GRADI VELIKE TANKE

Tanki, ki so bili zgrajeni v ameriških tovarnah, na potu v pristanišče, od koder bodo preplani na bojišče.

Domača fronta

Mnogi izmed nas so imeli precej težav tekom teh minulih mesecev, ko smo prehajali od načinov življenja za časa miru na one za časa vojne. Morali smo spremeniti cele industrije od izdelovanja mirnodobnih razkošnin na izdelovanje vojnih orožij. Morali smo odvrniti obsežna pritoke surovin od izdelovanja udobnih oprem na izdelovanje topov. Izmed drugih stvari je ta prehod imel za posledico da je mnogo tisoč ljudi ostalo brez dela.

Sedaj pa smo prekoračili vrhunce te začasne nezaposlenosti in se približamo prav resnemu pomankanju delavstva na različnih potih. To pa je zato, ker se naša industrijalna mašina približuje popolnemu obratu in produkciji vojnih orožij narašča vsak dan, dočim proizvodnja nepotrebnih civilnih predmetov gine. In tako delavci, ki so bili zostali nezaposleni, zopet odgovarjajo pisalniki tovarne. Naša industrija bo potrebovala vse izmed njih in še mnogo več povrh.

ZAPLEMBE TUJIH DRUŽB

Radio industrija se je odvrnila od izdelovanja glasbenih skrinj na izdelovanje odpornih in sprejemnih aparatov, za vojsko in mornarico. To je že imelo za posledico pomankljaj visoko izurjenih delavcev v tehničnih strokah, da si je še prebitek drugih delavcev v tovarnah, ki niso bile še preobrnjene v druge svrhe.

Industrija pralnih strojev je bila popolnoma preobrnjena v vojno delo in zaposlenost je normalna ali čez normalno. V industriji vacuum cleaners nekatere tovarne niso bile še preobrnjene in imajo težave držati skupaj svoje brezdelne delavce, dočim druge tovarne — one, ki izdelujejo podstavke za topove in druge vojne potrebščine — zaposlujejo več ljudi kot lani, ko je bilo zadnje leto notnalne civilne produkcije. Industrija namiznega srebra trpi na podnormalni zaposlenosti, ali zboljala se bo, čim se vojno delo razvije. Zaposlenost v industriji fotografskih aparatov je jako nad normalno in primanjkuje izurjeni delavci za izdelovanje leč. Isto velja za industrijo pisalnih strojev, v kateri vsaka tovarna dela vseh 24 ur na dan. Splošno rečeno še nismo približnjemo dnevu, ko noben človek, ki zna delati, ne bo brez dela in bo vsakdo našel svoje primerno mesto v tem velikem vojnem naporu.

Nič ne more biti tako važno za uspeh naše borbe proti draginji kot kontrola naših najemninami v pokrajnah vojne industrije. Office of Price Administration je dal lokalnim oblastim 60 dni časa, da privleče nazaj najemnine na nižjo stopnjo v 302 izmed takih pokrajin; mnogo izmed njih pa niso ubogale. In tako je OPA posagla vmes in izdala povelje,

s katerim se najemnine znižajo in ostalijo v 54 takih pokrajinah, katere vsebujejo eno petino vsega prebivalstva Združenih držav. Povišajoče se najemnine, kakor povisajoče se cene, so velik činitelj v naraščanju draginje in je dolžnost vseh nas, da držimo doli življenjske stroške.

Gospodinje lahko prispevajo k zmagi s tem, da držijo svoje družine dobro prehranjene. In gospodinjam samim bo pomagala odredba s strani OPA, ki zahteva, da goveje in telečje meso, začeni od 13. julija mora biti gradirano po vladnih predpisih. Z drugimi besedami, te vrste mesa bodo imele žig, ki pozazuje natančno kakovost in gospodinja bo znala, da zares kupuje ono, za kar plačuje. Žig ne bo morda vidljiv na manjših komadih, ima te pa pravico zahtevati od mesarja, naj vam pokaže vso zaklano živino. Glejte, da dobite dobro meso za pošteno ceno.

ZAPLEMBE TUJIH DRUŽB

Urad za upravo tujezemske posesti v tej deželi naznanja, da je vlada vzela pod svojo kontrolo sledeče tujezemske družbe v Ameriki: General Dyestuffs Corp., Byk, Inc., in Siemens, Inc., v New Yorku in Ajax Transportation Company iz Nashville, Tenn.

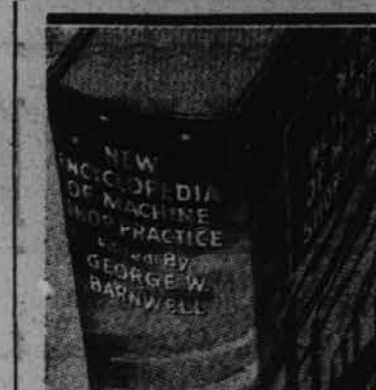
Dyestuffs družba je bila razpečevalna agencija za General Amiline & Film Corp., katere je bila zasežena pred nekaj tedni. Cenjena je na vrednosti \$6,000,000, leta 1941. je družba iztržila in razpečala blaga v vrednosti čez 22 milijonov dolarjev.

Byk, Inc., podružnica velike nemške lekarnarske družbe, izdeluje razne kemikalije in lekarniške potrebščine v tej deželi pod patentni in varstvenimi pogoji dobjenimi po svoji glavni družbi v Nemčiji.

Siemens, Inc., je v Ameriki reprezentirala veliko nemško družbo Siemens, Halske, A. G., eno največjih svetovnih družb za izdelovanje električnih naprav in radijskih aparatov. Ajax Transportation Co., prej last Fritz v. Opelma, prevažajo gasolin v tank truhli.

MLADA ŽENA NAŠLA PO 24 LETIH SVOJO MATER.

V nekem domu v Rumi se je nedavno odigral ganljiv prizor. Po 24 letih je mati padla v naročje svoje hčerke, katero je kot 3 mesečno dete za časa umikanja izgubila na bojišču. Naredniku Nikoli Beriču je bilo hudo; ko je od časa do časa videl solze v očeh svoje žene Stanke, ki je bila vojna najdenka. Našli so jo l. 1915 in jo izročili zaščitnemu domu v Beogradu. Ta dom je bil l. 1923 likvidiran, a Stanko je

THE NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE

Special znani profesor na Stevens Institute of Technology v angleščini GEORGE W. BARNWELL

Podlaga za mehanično znanje ni morete dobiti s knjigo NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE (v angleščini). Ta velika knjiga popisuje in v slikah pokaže temeljna dela mehanike. Razloži vse natančno, kar mora znati najboljši mehanik; poljsko uporabo vsakega stroja, orodja in meril. Pouči vas, kako je treba uporabiti načrte (blue prints) ter vam tudi daje mnogo računskih tabel, da morete pospešiti svoje delo. Ne glede na to, ali ste šele početnik, vam bo ta knjiga zelo koristna in mnogo vredna. 1000 slik in risb. 676 strani, trdo vezana knjiga stane **Samo \$1.98**

Naročite pri: **KNJIGARNI Glas Naroda** 216 West 18th Street New York

vzel k sebi Božidar Mladenović. Pozneje pa se je Stanka poročila. Njen mož Nikolaj Berič, kakor tudi Stanka sama sta vedela le toliko, da je bila Stanka najdena v bližini Kraljeva in da se je njen oče pisal Ilija Nešović. Pred nedavnim je Berič sporočil ta primer časopisu v nadi, da se bo javil kdo od žene družine.

Res je to bral neki Stankin sorodnik, ki je v o tem takoj obvestil Stankino mater Darinko, ki živi v vasi Skradjani v mačvanskem kraju. Srečna mati je poslala v Rumo svoje sorodnike, da vidijo, če je Stanka podobna njej. Ko je sorodnik zagledal Stanko, se mu je zdalo, da ima pred seboj njeno mlajšo sestro, zelo pa je podobna tudi svoji materi. Sedaj je prišla k Stanki tudi njena mati in svidenje po 24 letih je bilo seveda zelo ganljivo.

Note

PIANO-HARMONIKO ali KLAVIR

BREEZES OF SPRING
TIME OF BLOSSOM (Ovratni čas)
SLOVENSKI FANTJE
VSE BOM PRODALA
SLOVENIAN DANCE
VANDA POLKA
PO JEZERU
K O L O
OHIO VALLEY
STYLIA POLKA
TAM NA VRTNI GREDI
MAHIBOR WALTZ
SPAVAJ MILKA MOJA
ORPHAN WALTZ
DEKLE NA VRTU
OJ, MARIČKA, PEGLIJA
ŽIDANA MARELA (polka)
VESELI BRATCI (mazurka)
BARČICA
MLADI KAPETAN
GREMO NA STAJERSKO
STAJERIS
HAPPY POLKA
ČO NA TUJEM

35 centov komad 3 za \$1.
MOJA DEKLE JE ŠE MLADA
Po 35c komad!

Naročite pri: **KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.** 216 West 18th St. New York

SEDAJ LAHKO DOBITE
LASTNOROČNO PODPISANO KNJIGO

TWO-WAY PASSAGE

PISATELJA LOUIS-A ADAMICA

ZA NAVADNO CENO

\$2.50

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Posljam Money Order za lastnorčno podpisano knjigo: "THE TWO-WAY PASSAGE" za \$.....

Moje ime

St., ulica ali Box št.

Mesto in država

Naročite lahko to knjigo pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK

TRIJE RODOVI

Dogodki iz nekdanjih dni. — Spisal: ENGELBERT GANGL

42

"Glej, tako čuden si," je nadaljevala, "kadar te prime, pa greš, ne pomaga ne prošnja na solza. Res, pravi romar! Zato pa sem te vprašala, če kdaj bomo še tukaj?"

"To je tako, Manica," je začel Pavel, "moški ne more zmeraj čepeti doma in se greti pri peči. Mož se mora razgledati, da se obogati na izkušnjah. Na zapečku je mesto za tare mačke, mož mora v svet."

"Tako se izgovarjaš vedno," pristavi mati.

"Vedno, vedno," pritrdi Manica.

"Ne bom se prekal z vama," se je branil Pavel, "če vama stokrat povem, zakaj mora biti tako, mi ravno stokrat ne verjameta. Čemu potem izgubljam besede, ker je brezplavno?"

"Vedno hodiš po trgovini, a trgovina stoji ali pa gre nazaj. Moj Bog, saj se misli ne smem kaj bo?" je točila Manica.

"Po trgovini hodim, da! Po pošlji! Ali misliš, da mora biti vse naenkrat? Le potrpi, počakaj. Jaz že uredim vse tako, da se bodo čudili ljudje in vedne s njimi. Samo lepo šivaj Manica, in pusti mi moja pota!"

Manica je umolknila, zopet je želela nad šivanjem. Vztrpetala je rdeča lučča. Plamenček je švignil kvišku in se zopet utrlil. Prav kakor upanje, ki se komaj zbudi in zopet ugasne.

Tako se je godilo nekaj dni potem, ko sta odpotovala France in Ilija.

Ta dva sta dospela že daleč na severno stran, kjer so čakale v velikem hamburškem pristanišču pripravljene ladje, da sprejme potnike in jih poneso tjakaj preko te "kapljice zelenega morja," kakor je imenoval Preliš to silno, brezbržno valovje. Preden je stopil na brod, je napisal France tole vismo: :

Lenka!

Iskal sem Te. Bil sem čisto blizu Tvojega doma. Videl sem senco v oknu, morda je bila Tvoja. A po nasvetu prijatelja Ilija Preliša nisem stopil k Tebi. Njegov govor me je odvrnil od Tvojega moža, ker je samogoltnik in bi me opeharil.

Zato sem prodal domačijo tujemu človeku, a sam sem se odpravil v Ameriko. Tapsti me je začela neugoda, zato grem iskat sreče drugam. Kako se je vse to zgodilo, Ti ne treba vedeti. Težko, če se kdaj vidiš. Ta plašni občutek me navdaja zdaj, ko se odpravljam na morje. Nočem iti s sovražstvom v srcu na tujo zemljo. Zato bodi pozabljeno vse, kar je bilo med nama. Bodi srečna in zdrava.

Tvoj brat France."

Na ladji je pozvonilo. Dolga vrsta potnikov se je začela pomikati po mostu, ki je vezal kopno zemljo s povodnim velikonom, in izginila na njenem krovu ali se razgubila v globokem dnu. France je stopil na brod krova in je gledal, kako se odmikala zemlja. Vedno manjši so prihajali ljudje ki so stali na obrežju in mahali z robcem v slovo. Naposled ni bilo več razločiti ljudi. Na obrežju je bilo videti samo še dolgo, črno, gibajočo se črto, ki je končno popolnoma izginila v dalji.

Tudi hiše obsežnega mesta so se bilj in bolj potapljale v mrglenem obzorju. Bile so vedno manjše in nižale so se kakor da jih požirajo lačni valovi. Nazadnje je bilo videti samo še v iske dimnike in zvonike, a tudi ti so se krčili hitro in hitreje, dokler ni tudi teh zalilo morje. Izginila je zemlja in sama brezkonna ravan se šumela naokrog in se gibala dalje in dalje, dokler niso zadnji valovi pljuskali samemu nebesu ob sinji rob.

Nebo je bilo jasno, sonce se je nagibalo k zatonu. Solnčno zlatožarno oblo se je nizalo, da podari veličastnemu morju svoj vsakdanji večerni ognjeni poljub. Rumenbleski nebni velikan si je nadal mogočno lice s krvavoredečim sijajem, zagorel je kot velikanska piromenica, kakor da hoče poslednjo današnjo svojo pot samemu sebi razsvetliti z močjo lastnega ognja. Na obzorju so zaigrale žive rdeče barve, ki so se razlile po morju, da je bilo videti, kakor da se je užgalo. Čim nižje je padal kraj neba. Že se je dotaknil s spodnjim robom okrvavljenega morja, ki je zasumelo v živih, dalekosežnih valovih, kakor da je začutilo, da se ga zdajci dotaknilo sonce, gredoč v neznane globočine. Globlje in globlje je padalo sonce, veter je zavel. Valovi so se speli proti zatonu; dvignili so se v rdečebelih penah in so se zopet umirili — in sonca ni bilo več.

Večerna zarja se je razlila visoko na nebo. Zareči odsev ugaslega sonca je bledele bolj in bolj, čim više se je spenjal po nebu. Daleč je segal zadnji pozdrav kraljevega sonca, visoko gori se je izlil v sinjost večernega neba, ko je na nasprotni strani že temnelo in se zagrinjalo v teman plašč. Večer se je poveznil nad morsk gladino. Izagorele so prve zvezde.

"Ali svetite tudi tam daleč, zvezde? Ali gleda ravno vas še katero oko?"

Zasajal je France. Mehko mu je bilo pri srcu. Tudi doma je gledal zvezde a so li bile te? Je li si kdaj mislil, da jih bo kdaj gledal iznad valov, tako daleč od doma — sam, brez doma, brez svojcev — tujec na odprtem, velikem morju, potnik, namenjen na tujo zemljo!

"Pojdi France, treba večerjat in spat."

Oglasil se je Ilija. Zamahnil je France z roko, kakor da pošilja tja daleč dol poslednji pozdrav. Potem je odšel za Prelišem po stopnicah v dolenje prostore.

(Nadaljevanje prihodnjik.)

"TA ZVERINA NI BILA KRAVA NE KONJ" ...

V Muskogee, Okla., je policaj aretiriral cowboya, ki je bil precej v rožcah, obenem pa mu je tudi preiskoval avto, in ko je odprl vrata hrane za kovečke, je odskočil in zavpil od strahu, kajti tam noter je bil dobro povezan velik govski lev (puma).

"Kje neki si to našel," je kričnil policaj zavzet, cowboy pa je odgovoril enostavno, — "Jaz pa John sva mu vrgla zanjko dol na cesti."

Policaj, ki ni videl leva v tistih krajih odkar je bil tamkaj zadnji cirkus, je povabil cowboya, da gre z njim in prepi svoje stanje v lokalni ječi, nakar bo ponovno povedal svojo storijo o levu zjutraj.

Drugo jutro si je cowboy ogledal leva in malce pobledel, toda je vztrajal pri svoji trditvi prejšnjega dne, da sta z Johnom leva ujela z zanjko.

"Jaz pa John sva videla to zverino," je dejal, "ko je mahala dol po cesti sinoči. Izgledala je res kakor lev, pa sva to pripisovala najinemu alkoholnemu stanju. Jaz sem stopil na stopnišče avta in John je vozil počasi mimo medtem ko sem jaz vrgel zanjko. Ko sem zategnil zanjko, je zverina skočila proti meni in me lopnila s tace in tedaj sem vedel, da imava opravka s pravim levom. — Če bi ne bilo tedaj Johna, bi me bil dobrodu izdelal ali John je vrgel še eno zanjko, jo zategnil in zavezal okrog drevesa ob cesti, nakar sva ga povezala in vrgla v avto."

Policija bi bila rada izvedela kje je zdaj John, ali cowboy se sam ni mogel spomniti kam neki se mu je izgubil partner. Končno je bil cowboy spuščen na svobodo s pogojem, da vzame zverino s seboj.

OD SMEHA JE UMRL.

V nekem varijetju v Gorlitzu je počil neki gost v krčevit smeh po posrečenem dovtipu konferenčnega. Naenkrat so ga pa popadli krči in mrtev se je sesedel v naslanjač. Zadel ga je srčna kap. Umrl je torej od smeha, kar je pač redek primer.

IZŠLA JE NOVA KNJIGA V ANGLEŠČINI O ŽIVLJENJU AMERIŠKE DIVJAČINE POD NASLOVOM

AMERICAN
WILD
LIFE

V knjigi je natančno opisano življenje posameznih živali, živali na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalstvo, knjigobral z velikim zanimanjem, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano.

Prvotno je bilo namenjeno to veliko delo izdati v petih knjigah, toda je slednje izšla v eni sami knjigi, ki pa pri vsem svojem skrajnem priručnosti popolni popis življenja AMERIŠKE DIVJAČINE.

Knjigo bo z užitekbral lovec, ker navaja in podaja vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati; farmer, ker so popisane živali, ki na polju koristijo ali škodujejo ter slednje ribi, ker so v knjigi naštet vse RIBE, KI ŽIVE V AMERIŠKIH VODAH.

Poleg poljudnega popisa in priporočanja vsebuje knjiga 337 SLIK (fotografij); 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjige je 9 x 6 inčev.

Knjiga opisuje sesave, ptice, ribe, kače in živali, ki so ravnotako na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno s slatimi črkami.

POMISLITE, TO KNJIGO LAHKO DOBITE SEDAJ ZA CENO:

Sedaj \$3.50

Naročite pošljite ... KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 W. 18th STREET, NEW YORK.

POMUDIMO SE MALO SAMI OB SEBI.

(Nadaljevanje z 2. str.)

katero vidijo jasno začrtano na papirju, vsaj v glavnih obrih, ne more drugega, kot dobrodelno vplivati na naše ljudi tam in vse druge slovanske narode, potem skoro ni nobenega vzroka za dvom ali napetno razumevanje našega stanja.

Drugače smo vsi skupaj veliki lažnjivi, kadar govorimo in pišemo o mehkobi in plemenitosti slovanske duše. In se bo veliko bolj strinjalo z resnico, če se govori in piše vse bolj v nazdravica.

Tudi jaz sam sem precej grešil v tem oziru in se prostovoljno uštejem tja, kjer ali kamor kritika leti, toda nisem storil ali omaleževal namenoma in je bil vzrok zato, za kar pa ne bom prosil oprostite nikogar.

Slovenci ne bodo izgubili prav nič, če se ne poskušajo odtegniti v manjši krog. Če pa poskusijo sodelovati, je pa lahko v prid vseh Slovanov največ pa Slovencev samih. Pod nobenim pogojem ne smemo pozabiti, da smo mi, najmanjša veja velikanskega slovanskega telesa. To velikansko telo lahko živi brez Slovencev, medtem ko Slovenci ne morejo obstajati brez tega slovanskega debla. Od vseh strani so obkoljeni od ljudi, katerim bi ne bilo ni ljubšega, kot zbuditi se nekega jutra in v njih veliko zadovoljstvo najti, da Slovencev ni več. Dejstvo, da Slovencev ni več, bi jim dalo udanjanje, da se bodo neko jutro zbudili in našli, da Hrvatov ni več in potem bo nekega jutra zmanikro Srbov, njim bodo sledili Čehi in Poljaki ter končno Rusi. Za Bolgare in Sloake so itak prepričani, da jih imajo v žaklju, toda najbrž bodo sprevideli predno se zalekniti zadnje poglavje, da so bile to le prazne sanje.

Izgubiti in odtegniti se, ni nobena težava za tistega, ki se odtegne, toda na drugi strani pa je užitek, če si lahko priznaš, da si vsaj poskusil storiti dobro, na način, ki ti je bilo možno, ter pridal svoj delež, če še tako horen, k skupnemu delu.

Mi Slovenci bomo storili velik korak k napredku, ko pridemo do tega, da bomo zmožni strpeti poleg sebe človeka, ki slučajno ni našega prepričanja, dasi je Slovenec. Z vsjo opravičenostjo bi si lahko žastitali, da smo res kam prišli takrat, ko bomo zmožni premostiti naše razlike do take mere, da bomo videli dobro v dobrem in slabo v slabem, ne oziraje se, odkod pride. Uteha je v tem, ker nismo sami taki, pač pa so taki vsi drugi narodi in so vsi prav tako, kot mi sedaj, poskušajo spraviti iz stališča preteklosti v pozicijo prihodnosti, tako da bodo sposobni zavzeti mesta, ki jim jih bo naložila dolžnost.

Kdo ne obsoja krivice, ki se dogajajo na svetu? Kdo ne želi, da bi bil še konec tem krivicam in bi bili tisti, ki so povzročili to gorje, ukročeni in razoroženi? Bog zna kakšna bi bila sodba danes. Različna gotovo, po različnem sodniku, a ob vsakem slučaju stroga. Gorje, ki se kopiči nad nedolžnimi ljudmi, ne dela temeljev, na katerih bi uspevala ljubezen — teren je vseakovo bolj prikladen za sovražstvo, mržnje in osvetlo. Vse bolj izgleda tako, kot da bo še dolgo treba računati s tem, kako držati roko masčevanja od grla sovražnikov. Tako je stanje danes in sanjati danes o tem, kakšno moč bo imela ljubezen, pravica in resnica med ljudmi, ko se preneha klanje, je prazno delo, vendar pa bomo morali vsi skupaj — ne samo Slovenci, pač pa vsi narodi, preiti v stanje, kejer bo možno dočeti, na kakšnem temelju se bo zidalo. Ali bo šlo masčevanje

po svetu, brez vsake druge smeri in se bo zagnal huncrang v namenu da pobije in ponuri vse kar doseže? V tem slučaju bi svet vrnil mlo za dragoceno, a bi pa bi bil izboljšek za početja, ki jih doprinašajo naši sedaj Nemei, Italijani in Ogrji. Vsa stvar bi se prelevila iz enega razbojništva v drugo. Taka početja bi povzročila nadaljne vzroke za masčevanja in bi bilo novo seme za banditstva ob prvem pripravnem slučaju.

Za nas Slovence ni dobro, da preveč zdamo na tem, kako se bomo masčevali, vse bolj pa je potrebno, da najdemo same sebe. Ker kot Slovenci smo majhni, kakoršna koli naloga za naše, bo gotovo del jugoslovanske naloge, katero se bo izpolnilo. Glavno pa kar ne sme izpred oči je zemlja, na kateri žive Slovenci, ne glede pod katero državo so jih pritiskali. Ta zemlja mora priti nazaj v slovenske roke. Slovenci morajo biti združeni v eno samo enoto, v mejah Slovenije, ki se priključijo prostovoljno, kot enakopravna z drugimi slovanskimi brati v južnovzhodni Evropi.

pi v federalno, demokratično Jugoslavijo.

V taki svobodni, enakopravni državni skupini, bi imela Slovenija nalogo ki bi ji puščala prav malo časa za kakšne masčevalne namene nad sovražnikom, ki bi ostal brez orožja. In da bo brez orožja, smo pa lahko brez skrbi, prav kot bo naša stran brez orožja, če oni zmagajo. Ako se uresniči želja Slovencev in ta se mora uresničiti, potem bodo Slovenci tam posvetili vse svoje napore prenovitvi in izboljšanju. Dosti jim bo dalo dela, prav kot vsem drugim narodom s prenosom razbitih zakonov in izčiščenje za temelj novega slovenskega reda, ki ima priti po obrisi Atlantskega dogovora in sprejema njihovih točk.

Jaz mislim, da je naša dolžnost in naša naloga, da pomagamo na vsak mogoč način, da naši ljudje dobe tam svoje nazaj — s tem je rečeno, da dobe nazaj tisto, kar jim gre, ne glede nato, kdaj in po komu jim je bilo vzeto. Če tako pomagamo, smo storili svojo dolžnost. Dolžnost onih tam pa bo hraniti in izpopolnjevati to v

INVESTIRAJTE V AMERIKO

KUPUJTE
UNITED STATES WAR SAVINGS
BONDS IN STAMPS

smislu časa, pravice in ljubezni, če to izpolnijo, bodo pustili svojim otrokom boljši svet, kot so ga sami dobili in se jim ne bo treba bati, da bi čez dvajset let spet dajali davek v krvi njih lastni otroci in njih sinovi zato, ker so bili oni slepi takrat, ko se je delal temelj novi dobi.

Ignac Musich.

Slovenske Knjige

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce ... (Finžgar)

LISTKI

Spisal Kaspar Meško.

(144 strani.)

Cena 70c

MARKO SENJANIN —
SLOVENSKI ROBINSON
Cena 75c

MILIJONAR BREZ
DENARJA

Spisal Phillips Oppenheim.

(92 strani.)

Do skrajnosti napet roman iz modernega življenja. Oppenheim je znani angleški romanišec poznan po celim svetu.

Cena 75c

MALENKOSTI

Spisal Ivan Albrecht.

(120 strani.)

Cena 75c

Rojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo —
UNITED STATES
ostroma
CANADIAN
POSTAL MONEY
ORDER,
ako je vam le priročno

POUČNI SPISI

ANGLEŠKO SLOVENSKO
BERILO

(F. J. Kern) — Zvezano

Cena \$2.—

Bodoči državljani naj naročijo
knjižico —
"HOW TO BECOME A CITIZEN
OF THE UNITED STATES"

V tej knjižki so vsa poljsnila in zakoni za naseljenca.

Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK

Spisal Franjo Dutar. — 275 strani. Trda vez. — Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.

Cena \$1.50

GOVEDOREJA

Spisal R. Legvart. 145 strani s slikami.

Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM

VEDENJU

111 strani.

Cena 50 centov

MLEKARSTVO

Spisal Anton Pevc. 8 slikami. 108 strani. — Knjiga za mlekarje in farmerje v splošno.

Cena 50 centov

OBRTNO KNJIGOVODSTVO

258 strani. vezana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbno, umetno in strojno ključavničarstvo ter železolarstvo.

Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA

62 strani.

Cena 25 centov

ŽIVI IZVIRI

Spisal IVAN MATIČOČ

13 POGAVLJ — 412 STRANI

V PLATNU VEZANO

Cena \$2. Poština plačana

Knjiga je svojevrsen pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinajstih dolgih poglavjih opisanih trinajst rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovstvu do današnjega dne. Knjiga je verno arhalo našega življenja in trpljenja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerikoli naše zgodovinsko delo.

Po 50c zvezek

Andrej Ternovec (Ivan Albrecht)

Bele noči mali junak. (Dostojevski)

Filozofska zgodba (Alojz Jirasek)

Na različnih potih (Frane Frisch)

Verne duše v vseh (Prosper Mirime)

Po 75c zvezek

Belfegor (Arthur Bernode)

Po strani klobuk (Damiir Feigel)

Po \$1 zvezek

Veridien (Pater Kajetan)

Rudarska balada (Marija Majerjeva)

Prigodbe čebulice Maje (Waldemar Bonsels)

Pingvinski otok (Anatole France)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

KNJIGARNA
Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York City